

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la recurs

învinuirea lui

Denis Ivas

(art. 326 alin. (2) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-652/2025

1-23139895-01-Ira-30122025)

Recurs procurorului este vădit neîntemeiat, deoarece participantul nu poate invoca propriile erori sau inacțiuni drept motiv pentru recurs; Instanța de judecată poate trage concluzii defavorabile apărării ca urmare a refuzului acuzatului de a oferi explicații în situații în care, în mod evident, aceste explicații ale acuzatului se impun; Dreptul la interpret; Determinarea căii de atac se stabilește în funcție de natura a învinuirii, nu de recalificarea faptei prin sentință; Recursul avocatului admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 7) CPP, deoarece hotărârea a fost semnată de un judecător care nu a participat la examinarea apelului; Pronunțarea unei noi hotărâri fără convocarea părților în ședință.

30 aprilie 2026

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Ana Cucerescu

Instanța de apel – Oxana Robu, Olga Cojocaru și Vladislav Schibin

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Denis Ivas,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

PARTEA INTRODUCATIVĂ

1. Denis Ivas s-a născut în anul 1990 în r. Rîșcani. Acesta a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă prin extorcare, în calitate de inspector vamal (art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal). El a apărut de avocatul Ion Ticu.

2. Judecătoria Chișinău l-a recunoscut vinovat pe Denis Ivas de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii 136/2024) și l-a condamnat la amendă în mărime de 1500 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de trei ani.

3. Procurorul Vitalie Ivanov și avocatul Ion Ticu au declarat apel. Curtea de Apel Centru a respins apelul procurorului ca nefondat și l-a admis pe cel al avocatului. Ea l-a liberat pe Denis Ivas de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

4. Procurorul Cristina Gladcov și avocatul Ion Ticu au declarat recurs. Procurorul a solicitat condamnarea lui Ivas în conformitate cu învinuirea și stabilirea unei pedepse de cinci ani de închisoare, cu suspendarea executării pe o perioadă de probațiune de trei ani, aplicarea unei amenzi de 8.000 de unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții pe un termen de șapte ani. Avocatul a solicitat pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motivul inexistenței faptei infracțiunii.

5. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 02 iunie - 27 septembrie 2023. Prima instanță a examinat cauza în perioada 29 decembrie 2023 - 26 februarie 2025, iar cea de apel în perioada 07 aprilie - 02 iulie 2025. Cauza a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 30 decembrie 2025.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă și probele

6. Denis Ivas a fost învinuit că, la 01 iunie 2023, în jurul orei 21:00, în timp ce își exercita atribuțiile de serviciu la Postul Vamal Tudora, după ce a depistat o diferență de masă la încărcare și verificare, a extorcat de la Alexei Șarov suma de 60 de dolari SUA pentru a nu dispune verificarea mărfii și reținerea mijlocului de transport. Ulterior, la 02 iunie 2023, în intervalul de timp 05:30-05:33, Denis

Ivas a primit de la Alexei Șarov suma de 50 de euro, echivalentul a 954,73 de lei, după care a permis părăsirea postului vamal. Aceste acțiuni au fost calificate de acuzare în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

7. Temeiul pornirii procesului penal nr. 2023970232 îl constituie denunțul depus de Alexandru Beșan la 02 iunie 2023. Denunțatorul a solicitat tragerea la răspundere penală a unui inspector vamal din cadrul Biroului Vamal Tudora. Potrivit denunțului, la 01 iunie 2023, în jurul orei 21:00, inspectorul vamal ar fi pretins, prin extorcare, de la șoferul Oleksii Sharov suma de 60 de dolari SUA. Inspectorul a invocat existența unei diferențe de aproximativ 900 de kg între greutatea declarată la încărcare și cea constatată în vamă. Acesta a condiționat permiterea părăsirii postului vamal de transmiterea sumei solicitate. Inspectorul a mai menționat că va dispune descărcarea și verificarea mărfii și că „poate aștepta/are timp” până la predarea serviciului la 02 iunie 2023, ora 08:00 (f.d. 8-9, vol. 1).

8. Potrivit certificatului de măsurare nr. 1449031 din 01 iunie 2023, autocamionul condus de Oleksii Șarov a fost supus procedurii de cântărire la ora 20:29:40. În urma măsurării, s-a stabilit că masa totală a mijlocului de transport, inclusiv remorca, era de 36.060 de kg, iar masa mărfii de 20.140 de kg (f.d. 113, vol. 1). Pe declarația vamală nr. 9774 din 31 mai 2023, pe CMR-ul nr. 225840 din 26 mai 2023 și pe factura (invoice) nr. 130 din 18 mai 2023 este aplicată ștampila cu nr. 1364 (f.d. 14-16 și 102-104, vol. 1). Potrivit Ordinului nr. 166 din 31 mai 2017, această ștampilă a fost atribuită inspectorului vamal Denis Ivas (f.d. 107, vol. 1).

9. Potrivit înregistrării audio anexate la dosar, Oleksii Șarov a purtat două discuții, în limba rusă, cu o persoană de gen masculin. Potrivit stenogramelor înregistrării, Sharov spune: „A venit proprietarul mărfii. Mie nu mi se încredințează, poate vă apropiați. A? Nu da? Am înțeles, este clar. El mi-a adus. Nu încă nu au venit. Intrați. Da nu ei...”. Ivas spune: „Și? Nu. Nu am să discut cu nimeni. Eu nu am înțeles cine a venit? Vama v-au făcut? Așteptați acolo.”. Din înregistrarea video din 02 iunie 2023 rezultă că, în intervalul 05:30:28–05:33:36, Oleksii Șarov transmite suma de 50 de euro inspectorului vamal Denis Ivas. Mijloacele bănești erau introduse în pașaport, fiind preluate de inspector și plasate ulterior în buzunarul drept al pantalonilor (f.d. 47-48, vol. 1). Conform raportului de expertiză fonografică din 02 decembrie 2024, nu au fost stabilite întreruperi a continuității înregistririlor (f.d. 138-148, vol. 2).

10. Martorul Oleksii Sharov a declarat că a traversat postul vamal la 01 iunie 2023, în jurul orei 20:20. El a trecut cântarul, a primit actul de cântărire, a parcurs controlul fitosanitar și s-a prezentat la ghișeul de distribuie, fiind repartizat la ghișeul nr. 2. El a prezentat documentele unui funcționar vamal, care a constatat o neconcordanță între greutatea indicată în CMR și cea rezultată la cântar, diferența fiind estimată de funcționar la aproximativ 1.100 de kg.

Inspectorul vamal i-a comunicat că mijlocul de transport va fi reținut până dimineața, iar marfa va fi descărcată pe cheltuiala sa. Acesta a refuzat să achite orice sumă de bani și a efectuat calcule proprii, ținând cont de distanța parcursă (circa 1.200 de km) și de consumul de combustibil, ajungând la concluzia că diferența reală era de aproximativ 150-200 de kg. Apoi el s-a apropiat de inspectorul vamal și i-a prezentat calculele efectuate. Inspectorul vamal i-a comunicat că descărcarea va avea loc în dimineața următoare, însă i-a propus o alternativă: să nu achite costurile de descărcare, ci să-i transmită suma de 60 de dolari SUA, caz în care nu va dispune descărcarea mărfii. Martorul a comunicat că nu dispune de suma solicitată și l-a telefonat pe proprietarul încărcăturii, Alexandru, informându-l despre solicitarea inspectorului vamal. După discuție, martorul a revenit la funcționar și i-a comunicat că a contactat proprietarul. Inspectorul vamal i-a indicat că își încheie serviciul la 02 iunie 2023, ora 08:00. Martorul a declarat că, la 02 iunie 2023, în jurul orei 05:00, proprietarul încărcăturii a venit la postul vamal Tudora. Acesta a relatat că s-a întâlnit cu Alexandru, care i-a solicitat să transmită inspectorului vamal intenția de a discuta cu el. Martorul a comunicat solicitarea, însă inspectorul vamal a refuzat să discute. Martorul a revenit la Alexandru și i-a comunicat refuzul, după care acesta i-a transmis suma de 50 de euro, indicând că aceasta corespunde sumei solicitate. Sharov s-a apropiat de ghișeul nr. 2 și i-a comunicat inspectorului vamal că este pregătit. Inspectorul vamal i-a cerut să se deplaseze la autovehicul, menționând că se va apropia ulterior. După aproximativ cinci minute, inspectorul vamal s-a apropiat de autovehicul și i-a solicitat să deschidă ușile remorcii. Martorul s-a așezat pe scaunul șoferului, iar inspectorul vamal pe scaunul pasagerului. Martorul i-a transmis inspectorului vamal pașaportul în care se aflau cei 50 de euro. Inspectorul vamal a scos banii din pașaport și i-a introdus în buzunarul drept al scurtei, după care a restituit pașaportul și a înmânat martorului documentele autovehiculului, care erau deja semnate. După primirea documentelor, inspectorul vamal a coborât din autovehicul, iar martorul a părăsit teritoriul postului vamal. Sharov a precizat că inspectorul vamal nu și-a comunicat identitatea (f.d. 19-25, vol. 1). Sharov a făcut declarații similare la confruntarea cu Ivas (f.d. 171-175, vol. 1) și în prima instanță. Singura divergență vizează cuantumul sumei pretinse și a valutei. Acesta a indicat că i s-a cerut suma de 50 de euro (f.d. 117-118, vol. 2).

11. Martorul Alexandru Beșan a declarat că, la 01 iunie 2023, în jurul orei 20:50, a fost contactat telefonic de șoferul Oleksii Sharov, care i-a comunicat că a intrat în postul vamal Tudora. Șoferul a relatat că inspectorul vamal a constatat o diferență semnificativă de greutate, de aproximativ 1.100 de kg, și intenționează să dispună descărcarea și verificarea mărfii. Ulterior, după o discuție cu inspectorul, șoferul a efectuat unele calcule, rezultând o diferență mai mică de greutate. Cu toate acestea, inspectorul și-a menținut poziția privind necesitatea descărcării și verificării. Potrivit declarațiilor, inspectorul a indicat

că procedura de descărcare ar costa 60 de dolari SUA și a precizat că, în cazul transmiterii acestei sume către inspector, nu va dispune descărcarea și verificarea mărfii, iar procedura de vămuire va continua fără impedimente, cu acordarea liberului de vamă. Șoferul a comunicat că nu dispune de suma solicitată și că va lua legătura cu proprietarul mărfii. Inspectorul i-a spus că are termen până la 02 iunie 2023, ora 08:00, când urma să predea schimbul. Martorul a încercat să ia legătura direct cu inspectorul, însă acesta a refuzat orice contact. În aceste condiții, el a sesizat Centrul Național Anticorupție. Ulterior, în colaborare cu angajații acestei instituții, martorul a primit o bancnotă de 50 de euro și, la 02 iunie 2023, în jurul orei 05:00 a ajuns la postul vamal. Ajuns la fața locului, martorul a luat legătura cu șoferul și i-a solicitat să transmită inspectorului intenția de a discuta, însă acesta a refuzat din nou. În continuare, martorul i-a transmis șoferului bancnota de 50 de euro. Conform relatării ulterioare a șoferului, acesta s-a apropiat de inspector și i-a comunicat că este pregătit. Inspectorul i-a cerut să se deplaseze la autocamion, unde a verificat marfa, după care a urcat în cabina capului tractor. Șoferul i-a remis pașaportul în care era introdusă bancnota de 50 de euro. Inspectorul a preluat banii și i-a introdus în buzunarul scurtei, după care a înmănat șoferului documentele de vămuire semnate și i-a permis părăsirea postului vamal. În jurul orei 05:45, șoferul l-a informat telefonic pe martor că procedura a fost finalizată, documentele au fost eliberate, iar unitatea de transport a părăsit postul vamal (f.d. 10-13, vol. 1). Declarații similare martorul a făcut și în fața primei instanțe, singura divergență vizând cuantumul sumei pretinse. Acesta a indicat suma de 100 de dolari SUA (f.d. 113-114, vol. 2). La 02 iunie 2023, cu participarea lui Alexandru Beșan, a fost întocmit procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor. Potrivit acestuia, martorului i-a fost transmisă o bancnotă de 50 de euro, seria/numărul RC ...928, în scopul realizării măsurii speciale de investigație constând în controlul transmiterii banilor (f.d. 63-64, vol. 1). Bancnota respectivă a fost ridicată la 02 iunie 2023, ora 06:20, de la Denis Ivas (f.d. 73, vol. 1). Ulterior, aceasta a fost supusă expertizei, fiind confirmată autenticitatea sa (f.d. 77-81, vol. 1) și transmisă spre păstrare temporară la Serviciul Fiscal de Stat (f.d. 86, vol. 1). Potrivit extrasului de pe pagina oficială a BNM, la 02 iunie 2023, 1 euro era echivalent cu 19,09 lei (f.d. 158, vol. 1).

12. Martorul Ștefan Mocanaș a declarat că cadrul normativ nu prevede limite cantitative pentru dispunerea controlului vamal fizic. În cazul în care ar fi fost depistată o cantitate mai mare de marfă decât cea declarată la încărcare, ar exista suspiciunea de nedeclarare. În acest caz, marfa urma să fie supusă controlului vamal fizic (f.d. 27-29, vol. 1 și 115-116, vol. 2).

13. Denis Ivas nu a recunoscut vina. El a declarat că învinuirea adusă îi este clară. La 01 iunie 2023, el se afla în serviciu la Postul Vamal Tudora. El a verificat documentele și a constatat o diferență de aproximativ 1.100 de kg. El a

explicat șoferului necesitatea descărcării și a indicat că procedura urma să fie efectuată a doua zi. Șoferul a revenit de mai multe ori și a solicitat soluționarea mai rapidă a situației. El a refuzat și a insistat asupra respectării procedurii. El a verificat istoricul traversărilor și a constatat diferențe similare anterior. El a respins orice propunere de înțelegere. El a efectuat verificări suplimentare și a validat declarația vamală. El a întâmpinat probleme tehnice în sistemul UNIPAS și a eliberat documentele cu aplicarea ștampilei. El a autorizat ulterior plecarea mijlocului de transport. El a declarat că a găsit ulterior o bancnotă de 50 de euro la ghișeu și că a încercat să o restituie. El a predat banii ofițerilor de urmărire penală. El a susținut că nu a solicitat și nu a acceptat bani. El a explicat că procedura aplicată era necesară pentru verificarea diferenței de masă și că astfel de situații pot indica încălcări. El a informat conducerea și nu a fost inițiată o anchetă internă (f.d. 168, vol. 1; 166-168, vol. 2 și 63, vol. 3).

b. Sentința

14. Prin [sentința](#) Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 26 februarie 2025, Denis Ivas a fost recunoscut vinovat în baza art. 324 alin. (1) Cod penal (versiunea Legii 136/2024) și condamnat la amendă în mărime de 1.500 de unități convenționale, echivalentul a 75.000 de lei și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de trei ani. Bancnota de 50 de euro a fost confiscată în contul statului.

15. Instanța a constatat că acțiunile lui Denis Ivas întrunesc elementele infracțiunii de corupere pasivă, în forma primirii și acceptării de mijloace bănești. Ea a exclus agravanta „extorcarea de bunuri”. Instanța a indicat că Denis Ivas, în calitate de inspector vamal, în urma depistării unei diferențe de greutate de 1.960 de kg, a reținut în postul vamal Tudora camionul condus de Alexei Șarov între 01 iunie 2023, ora 21:00 și 02 iunie 2023, ora 05:33. El a permis părăsirea postului vamal doar după transmiterea de către Oleksii Sharov a sumei de 50 de euro, bani pe care Denis Ivas i-a acceptat și luat de la Sharov în cabina camionului. Instanța nu a constatat pretinderea și, deci, extorcare, deoarece declarațiile martorilor Sharov și Beșan referitor la acest moment sunt divergente. Dacă Sharov a declarat că „inspectorul a cerut 50 de euro”, Beșan a spus că „ia cerut mită de 100 de dolari”. În plus, înregistrarea audio-video a momentului transmiterii banilor nu denotă că Ivas ar fi pretins bani. Dimpotrivă, el a refuzat discuția cu proprietarul mărfii. Martorii au venit cu ofertă către Ivas și nu invers. Acțiunile lui Denis Ivas întruneau elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, în redacția legii în vigoare la momentul săvârșirii faptei, însă acuzarea nu a indicat proporțiile în actul de învinuire. Sancțiunea art. 324 alin. (4) Cod penal, în redacția legii în vigoare la momentul săvârșirii faptei și cea a art. 324 alin. (1) Cod penal, în redacția Legii nr. 136/2024, sunt identice. Prin urmare, Denis Ivas a fost condamnat în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, în redacția Legii nr. 136/2024.

c. Apelul și decizia instanței de apel

16. La 10 martie 2025, procurorul Vitalie Ivanov a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Denis Ivas să fie condamnat, în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (în redacția legii la data comiterii infracțiunii), la cinci ani închisoare și suspendarea executării acestei pedepse pe o perioadă de probațiune de trei ani, amendă în mărime de 8.000 de unități convenționale (400.000 de lei), și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de șapte ani. Totodată, procurorul a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare rezultate în urma efectuării expertizei fonografice. Acuzarea a contestat concluzia instanței privind lipsa pretinderii și extorcării. Vehiculul a fost reținut nejustificat aproximativ nouă ore. Eliberarea a fost condiționată de transmiterea banilor. Declarațiile martorilor Sharov și Beșan coroborează. Acestea confirmă existența unei presiuni asupra șoferului. Oleksii Sharov a confirmat direct solicitarea și transmiterea banilor. Declarațiile lui Alexandru Beșan derivă din cele ale șoferului. Diferența de sumă indicată de Beșan reprezintă o eroare de memorie și nu afectează fondul cauzei. Refuzul de a discuta cu agentul economic face parte din mecanismul extorcării. Eliberarea camionului a avut loc doar după remiterea sumei. În plus, specialistul Ștefan Mocanaș a susținut că reținerea îndelungată a camionului nu era justificată. Procurorul a solicitat trecerea bancnotei de 50 euro la buget, cu destinația fondului CNA. De asemenea, instanța a omis să oblige la plata cheltuielilor de expertiză, deși o astfel de solicitare a fost formulată.

17. La 10 martie 2025, avocatul Ion Ticu a declarat apel în numele inculpatului și a solicitat achitarea lui Ivas. Aceasta a invocat că solicitarea descărcării mărfii era justificată și legală. Instanța a audiat martorul Sharov în limba rusă, fără interpret. Lipsa interpretului a afectat dreptul la apărare. Denis Ivas nu a înțeles declarațiile martorului și nu a putut adresa întrebări. Declarațiile martorului au fost consemnate în limba română, fără traducere autorizată. Instanța a limitat accesul la dosar și a ignorat cererile de ridicare a copiilor din dosar. Această conduită a afectat pregătirea apărării. Înregistrările nu demonstrează clar pretinderea sau primirea banilor. Expertiza a concluzionat că nu s-a putut stabili integritatea înregistrărilor. Imaginile video nu confirmă transmiterea banilor. Obiectul din pașaport nu poate fi identificat. Nu a fost verificată versiunea privind lăsarea banilor la ghișeu. Specialistul Ștefan Mocanaș a oferit opinii juridice fără temei legal. Instanța a interpretat în defavoarea inculpatului tăcerea la urmărirea penală.

18. În instanța de apel nu a fost solicitată audierea martorilor. Procurorul s-a limitat la enumerarea probelor administrate în prima instanță (f.d. 69-70, vol. 3).

19. Prin [decizia](#) Curții de Apel Centru din 02 iulie 2025, a fost respins apelul procurorului ca nefondat și a admis cel al avocatului. Instanța de apel a liberat pe Denis Ivas de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea prescripției. Instanța a

preluat motivarea primei instanțe privind vinovăția lui Denis Ivas în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (1) Cod penal, în redacția Legii nr. 136/2024 (vezi para. 15). Ea a respins ca neîntemeiate argumentele ambilor apelanți. Instanța a reținut că acuzarea nu a solicitat audierea martorilor în instanța de apel. Această omisiune face imposibilă reținerea unor concluzii suplimentare în defavoarea inculpatului. Instanța a respins argumentele apărării privind lipsa interpretului. Ea a constatat că Denis Ivas are studii superioare și activează ca inspector vamal la frontieră. În apel nu a fost explicat prejudiciul concret al lipsei interpretului. De asemenea, apărarea nu a formulat obiecții la audierea lui Sharov. Inculpatul nu a negat înțelegerea limbii ruse, ci a solicitat interpret doar pentru o mai bună înțelegere. Denis Ivas a declarat că învinuirea îi este clară. Acesta a participat activ la proces și a contestat probele. Avocatul cunoștea limba rusă și nu a semnalat dificultăți în audiere. Prin urmare, lipsa interpretului nu a afectat dreptul la apărare. Instanța a constatat că fapta constituie infracțiune ușoară. Termenul de prescripție a expirat la 02 iunie 2025. Bancnota de 50 de euro a fost recunoscută drept corp delict. Aceasta a fost transmisă la păstrare Serviciului Fiscal de Stat și confiscarea acesteia în folosul statului este corectă.

d. Cererile de recurs

20. La 26 august 2025, avocatul Ion Ticu a declarat recurs în numele condamnatului. Acesta a invocat erorile judiciare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 7) Cod de procedură penală. El invocă că cauza urma a fi examinată în ordine de recurs, nu de apel. Completul nu a fost constituit conform legii. Decizia a fost semnată de doi judecători. Al treilea a fost înlocuit de președintele instanței. Nu există certitudine privind participarea tuturor judecătorilor la deliberare. Art. 339 alin. (8) Cod de procedură penală nu este aplicabil. Instanțele au depășit limitele învinuirii. Lui Ivas i-a fost imputat primirea a 50 de euro. Instanțele au reținut și primirea a 60 de dolari SUA. Hotărârile se bazează pe o apreciere selectivă și contradictorie a probelor. Probele nu au fost analizate în ansamblu. A fost încălcat dreptul la interpret. Martorul a fost audiat în limba rusă, fără traducere. Limba procesului era româna. Concluzia că Ivas cunoaște limba rusă este speculativă. Traducerile au fost realizate de persoane neautorizate. Instanțele au sancționat exercitarea drepturilor procesuale. Au dedus vinovăția din tăcere. Această abordare încalcă prezumția de nevinovăție și exercitarea dreptului la apărare nu poate produce consecințe defavorabile.

21. La 02 septembrie 2025, procurorul Cristina Gladcov a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală. Acuzarea a menținut solicitările formulate în apel, cu excepția chestiunii legate de confiscare. Procurorul a susținut că instanța de apel a interpretat eronat norma de drept. Hotărârea contestată contravine jurisprudenței uniforme a Curtea Supremă de Justiție. În acest sens, a fost invocată cauza nr. [1ra-560/2023](#). De asemenea, procurorul a arătat că soluțiile instanțelor inferioare privind recalificarea

acțiunilor lui Denis Ivas sunt arbitrare. Acesta a indicat că probele au fost evaluate nerezonabil. În motivarea acestei erori judiciare, procurorul a invocat argumentele din apel (vezi para. 16).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Partea relevantă a Codului de procedură penală este următoarea:

„Articolul 339. Procedura deliberării

(8) Dacă unul dintre judecătorii completului de judecată nu are posibilitatea de a semna hotărârea, în locul lui semnează președintele ședinței, iar dacă și acesta este în imposibilitate de a semna, în locul lui semnează președintele instanței. În toate cazurile, în hotărâre se menționează cauza imposibilității de a semna.

Art. 427 Temeiurile recursului

(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

7) instanța nu a fost compusă potrivit legii.

Art. 437 Hotărârile supuse recursului

(1) Pot fi atacate cu recurs:

1) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate;”

23. La momentul săvârșirii faptei partea relevantă a Codului penal era următoarea:

„Articolul 324. Corupere pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică ... de bunuri ... ce nu i se cuvin, pentru sine ... pentru a îndeplini .. acțiuni în exercitarea funcției ...

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

(2) Aceleași acțiuni săvârșite:

c) cu extorcare de bunuri sau servicii enumerate la alin.(1);

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa

anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.

(4) Acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale,

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.”

24. La momentul pronunțării hotărârii, partea relevantă a Codului penal este următoarea:

„Articolul 324. Coruperea pasivă

(1) ... acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică ...de bunuri.... ce nu i se cuvin, pentru sine ...pentru a îndeplini ... acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia

se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Recursurile examinate au fost declarate în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei instanței de apel, adică a fost depus în termen.

26. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

27. Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate *prima facie* de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea nr. [1ra-426/2024](#), § 21). De asemenea, după cum rezultă din art. 431 pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul recursurilor care nu sunt „considerate admisibile”, instanța nu este obligată să solicite prezentarea referinței.

28. Recursul procurorului se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală. El se referă la aprecierea vădit nerezonabilă a probelor testimoniale și calificarea greșită a acțiunilor condamnatului, prin interpretarea greșită a jurisprudenței Curții Supreme de Justiție. De asemenea, procurorul nu este de acord cu soluționarea chestiunii privind cheltuielile judiciare. Recursul

apărării se întemeiază pe temeiul de la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 7) Cod de procedură penală. În esență, avocatul indică la depășirea limitelor învinuirii, constatarea faptei prin aprecierea vădit nerezonabilă a probelor și arbitraritatea hotărârii, încălcarea drepturilor procesuale și a garanțiilor fundamentale cât și ilegalitatea constituirii completului de judecată. Pentru o înțelegere mai ușoară a hotărârii recursurile vor fi examinate împreună, în funcție de temeiul de recurs invocat și în consecutivitate logică.

a. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

29. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a explicat că este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a admis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar admite-o vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

30. Ambii recurenți invocă caracterul arbitrar al hotărârii. Totuși, aceștia nu indică în mod concret norma imperativă pretins încălcată de instanța de apel. Ei nu explică în ce constă abaterea și nici cum aceasta a influențat soluția. În lipsa unei argumentări concrete, susținerea are caracter pur declarativ. Prin urmare, această afirmație este vădit neîntemeiată.

31. Procurorul critică modul în care prima instanță a apreciat declarațiile martorilor Sharov și Beșan. Potrivit acuzării, declarațiile acestora confirmă extorcarea, iar prima instanță a ajuns la o concluzie opusă. Instanța de apel a preluat aprecierea dată de prima instanță. Completul reiterează că, atunci când este contestată credibilitatea sau aprecierea dată de prima instanță probelor testimoniale esențiale, inversarea aprecierii acestora în instanța de apel fără examinarea nemijlocită a acestora în instanța de apel, în principiu, este contrară dreptului la un proces echitabil (*mutatis mutandis* hot. CtEDO [Dan v. Moldova](#)

nr. (2), 2020, §§ 57-67). Art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală impune obligația reaudierii persoanelor ale căror declarații sunt contestate și reaprecierea cărora se solicită de la instanța de apel. Totuși, acest fapt poate avea loc doar la solicitarea părților. Din analiza procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 69-70, vol. 3) rezultă că acuzarea nu a solicitat reaudierea martorilor. Procurorul nu a susținut că martorii nu mai sunt în viață și nu a probat în mod credibil că nu a putut să-i găsească (*mutatis mutandis* hotărârea [Al-Khawaja and Tahery v. Marea Britanie](#), 2011, §§ 119-147). Instanța de apel a menționat că lipsa solicitării procurorului de audiere a celor doi martori a împiedicat-o să ajungă la o altă concluzie cu privire la declarațiile acestora. În asemenea circumstanțe, aprecierea probelor dată de instanța de apel nu este nerezonabilă. Participantul nu poate invoca propriile erori sau inacțiuni drept motiv pentru recurs. Prin urmare, acest argument este vădit neîntemeiat.

32. Avocatul susține că Denis Ivas a acționat în conformitate cu atribuțiile de serviciu. Dosarul nu conține probe care să demonstreze vinovăția acestuia, iar probele au fost apreciate selectiv și vădit nerezonabil. Apărarea consideră că probele acuzării sunt lovite de nulitate. Martorul Sharov a acționat pentru a pedepsi inspectorul vamal, înregistrările audio și video sunt neclare, Mocanaș nu poate avea statut de specialist, iar depistarea bancnotei de 50 de euro la Ivas se explică prin lăsarea ei de către Sharov în ghișeu.

33. Instanța de apel a conchis că, din probe rezultă că acțiunile lui Denis Ivas au depășit cadrul legal al funcției. Ele au fost orientate spre obținerea unui folos necuvenit. Declarațiile martorilor Sharov și Beșan au fost coerente, constante și se coroborau între ele, precum și cu celelalte probe administrate. Acestea descriu un mecanism clar de primire și acceptare a mijloacelor bănești în schimbul neaplicării unei măsuri de control vamal. Instanța de apel a conchis că înregistrările audio și video confirmă transmiterea sumei de 50 de euro către condamnat. Raportul de expertiză fonografică atestă lipsa intervențiilor sau întreruperilor în conținutul acestora. Procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor și ridicarea ulterioară a bancnotei de la condamnat constituie probe directe ale faptei. Explicația apărării potrivit căreia bancnota ar fi fost lăsată în ghișeu nu este susținută de niciun element probator și contrazice imaginile video, care indică preluarea și plasarea banilor de către Denis Ivas în buzunarul său în timp ce se afla în camion. Din recurs nu rezultă de ce această apreciere a probelor este irațională. Prin urmare, în această parte recursul apărării este vădit neîntemeiat.

34. Argumentele referitoare la statutul specialistului sau la pretinsa intenție a martorului de a „pedepsi” condamnatul nu sunt relevante în lipsa unor dovezi concrete. De asemenea, ele nu pot răsturna concluzia că condamnatul a primit o sumă de bani, iar ulterior a lăsat camionul șoferului care a transmis banii să treacă vama fără a efectua un control al mărfii, deși condamnatul stabilise o

diferență în masa automobilului de circa 1.100 de kg și camionul a fost oprit în vamă circa nouă ore.

b. Art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală

35. În încheierea nr. [1ra-124/2025](#), § 18, Curtea a clarificat cazurile în care devine incident art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. În mod formal, condițiile acestei erori judiciare sunt invocate în ambele recursuri.

36. Avocatul susține că instanța a depășit limitele învinuirii prin reținerea a două sume distincte, 50 de euro și 60 de dolari SUA. Din cuprinsul actului de învinuire rezultă că acuzarea a avut în vedere ambele sume încă din faza urmăririi penale. Prima instanță a concretizat modalitatea de săvârșire a faptei, prin individualizarea acțiunilor imputate. Reținerea acestor elemente factuale nu echivalează cu formularea unei noi acuzații, ci reprezintă exercitarea obligației instanței de a stabili situația de fapt în baza probelor administrate. Elementele reținute în sentință se regăsesc în materialul probator pus la dispoziția apărării încă din faza urmăririi penale. Apărarea nu a explicat cum acest aspect a încălcat dreptul la apărare. Prin urmare, acest argument este vădit neîntemeiat.

37. Avocatul pretinde că a fost încălcat dreptul la apărare prin valorificarea tăcerii și a tacticii de apărare. În acord cu jurisprudența Curții Supreme de Justiție (încheierea nr. [1ra-124/2025](#), § 21) și a CtEDO (*mutatis mutandis* hotărârea CtEDO [John Murray vs. Marea Britanie](#), 1996, § 47), decizia acuzatului de a păstra tăcerea poate avea implicații asupra dosarului penal. Instanța de judecată poate trage concluzii defavorabile apărării ca urmare a refuzului acuzatului de a oferi explicații în situații în care, în mod evident, aceste explicații ale acuzatului se impun. Lipsa explicațiilor plauzibile ale apărării privind proveniența bancnotei în circumstanțele acestei cauze nu putea fi interpretat logic decât așa cum a fost interpretat de instanța de apel.

38. Procurorul susține că legea penală a fost interpretată greșit și invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Supreme de Justiție în cauza nr. [1ra-560/2023](#). Procurorul nu a indicat concret în ce constă eroarea de drept imputată instanței de apel. Menționarea unei hotărâri a Curții Supreme de Justiție, în lipsa unor argumente privind similitudinea situațiilor, cu greu poate determina admiterea recursului. În cauza nr. [1ra-560/2023](#), Curtea Supremă de Justiție a explicat că pretinderea de către un lucrător vamal de la un profesionist, până la finalizarea controlului vamal, a unor bani, chiar și voalat, echivalează cu extorcare. În acest caz, prima instanță nu a constatat pretinderea banilor de către lucrătorul vamal, ci doar primirea și acceptarea. Prin urmare, argumentul procurorului se bazează pe o înțelegere eronată a deciziei nr. [1ra-560/2023](#).

39. Procurorul solicită încasarea cheltuielilor de judecată rezultate din efectuarea expertizei fonografice. La nici o etapă a procesului, procurorul nu a cuantificat aceste cheltuieli și nu a motivat această solicitare. Prima instanță a dispus efectuarea expertizei fonoscopice la solicitarea apărării și a pus în sarcina

lui Denis Ivas achitarea acesteia (f.d. 111, vol. 2). Potrivit scrisorii nr. 10/20690 din 26 noiembrie 2024, Denis Ivas a achitat costul expertizei la 29 octombrie 2024 (f.d. 154, vol. 2). Prin urmare, nu există cheltuieli judiciare neachitate.

40. Având în vedere cele menționate în para. 38-39, în partea art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, recursul procurorului de asemenea este vădit neîntemeiat.

41. Apărarea consideră că a fost încălcat dreptul la interpret. Curtea Supremă de Justiție a statuat că dreptul la interpret este o componentă a procesului echitabil și trebuie analizat în funcție de impactul asupra apărării. Acest drept nu poate fi invocat atunci când acuzatul are cunoștințe lingvistice suficiente pentru a participa la proces (încheierea nr. [1re-159/2023](#), § 40 și decizia nr. [1ra-852/2022](#), § 108). Instanța de apel a motivat suficient de ce nu a acceptat acest argument (vezi para. 19). Instanța de recurs este de acord cu aceste motive. Afirmația privind neînțelegerea depoziției martorului este infirmată de materialul cauzei. Stenogramele măsurilor speciale de investigații confirmă că Ivas comunică fluent în limba rusă cu martorul Sharov. Aceste comunicări au avut loc inclusiv în momentele relevante ale săvârșirii faptei (vezi para. 9). Ele confirmă că condamnatul posedă competențe lingvistice suficiente. Mai mult, apărarea însăși a adresat întrebări martorului, ceea ce confirmă că a înțeles ce spunea martorul Sharov. Apărarea nu a indicat în ce mod absența interpretului a afectat stabilirea faptelor sau exercitarea dreptului la apărare.

42. Apărarea consideră că sentința lui Denis Ivas urma a fi și examinată de curtea de apel în ordine de recurs, nu de apel, deoarece în cauzele penale cu privire la infracțiunile ușoare nu poate fi înaintat apel. Completul nu împărtășește această poziție. Art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală prevede că nu pot fi contestate cu apel „sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare” (vezi para. 22). Determinarea căii de atac depinde de natura juridică a învinuirii, nu de recalificarea faptei prin sentință. Condamnatul a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal, care este o infracțiune gravă. Prima instanță a recalificat fapta conform art. 324 alin. (1) Cod penal, care este o infracțiune ușoară. Procurorul a depus apel și recurs în care a insistat pe încadrarea faptei comise de condamnat în baza art. 324 alin. (2) Cod penal. Împotriva sentințelor cu privire la asemenea învinuiri poate fi înaintat apel. Prin urmare, acest argument se bazează pe interpretarea eronată a art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. În orice caz, apărarea nu a explicat în recurs cum această eroare ar fi afectat soluția pe caz. Acceptarea acestui argument ar fi determinat implicit respingerea ca inadmisibile a tuturor recursurilor, deoarece deciziile adoptate de curtea de apel în procedura de recurs nu mai pot fi contestate cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

43. Având în vedere cele menționate în para. 41-42, în partea art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, recursul apărării de asemenea este vădit

neîntemeiat.

c. Art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală

44. Avocatul motivează prezența acestei erori prin ilegalitatea compunerii completului de judecată. El susține că hotărârea a fost semnată în mod nelegal, prin înlocuirea unuia dintre judecători cu președintele instanței, în condițiile în care există dubii privind participarea tuturor judecătorilor la deliberare. Potrivit apărării, art. 339 alin. (8) Cod de procedură penală a fost aplicat eronat, nefiind incident în speță deoarece judecătorii instanței de apel au demisionat până la pronunțarea deciziei.

45. Legalitatea compunerii completului este o condiție esențială a validității hotărârii. Încălcarea acestei rigori pune în discuție garanția legală că hotărârea judecătorească reflectă voința completului care a examinat cauza. Completul este de acord cu argumentul apărării că art. 339 alin. (8) Cod de procedură penală poate fi incident doar după terminarea deliberării, în situațiile răspândite în trecut când sentința sau decizia instanței de apel erau pronunțate prin pronunțarea dispozitivului, iar decizia motivată era pronunțată ulterior. Acest raționament este confirmat deja în jurisprudența Curții Supreme de Justiție (decizia nr. [1ra-1181/2024](#), § 95).

46. Din materialele cauzei rezultă că, la 28 mai 2025, instanța a examinat apelurile și a stabilit pronunțarea pentru 02 iulie 2025 (f.d. 70, vol. 3). Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. [327/26](#), din 20 iunie 2025, a fost constatată nepromovarea evaluării judecătorului Oxana Robu și eliberarea acesteia din funcție. Art. 19 alin. (3) din Legea nr. [252/2023](#) prevede că în perioada examinării contestației, judecătorul vizat nu poate emite acte judecătorești de dispoziție. Deliberarea asupra deciziei instanței penale nu a fost finalizată până la hotărârea Consiliului Superior de Magistraturii din 20 iunie 2025. La 02 iulie 2025, a fost pronunțată decizia și este evident că judecătorul Robu nu putea participa la deliberare după constatarea nepromovării evaluării. Decizia instanței de apel a fost semnată, în locul judecătorului Robu, de vicepreședintele interimar al Curții de Apel Centru. Ultimul nu a făcut parte din completul care a examinat apelul. Prin urmare, se constată existența unor dubii serioase privind componența completului de judecători care a participat la deliberare și adoptarea hotărârii. Această constatare este suficient de gravă pentru a nu constata în această cauză incidența temeiului de inadmisibilitate prevăzut de art. 432 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală și pentru casarea deciziei instanței de apel.

d. Soluția instanței de recurs după admiterea recursului

47. Conform art. 435 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă doar în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Astfel, remiterea la rejudecare este excepția, iar înlăturarea de către instanța de recurs a erorii, fără remitere la rejudecare, este regula

(încheierea nr. [1ra-1737/2022](#), § 20). În această cauză eroarea poate fi corectată în instanța de recurs, fără a trimite cauza la rejudecare.

48. Motivul admiterii recursului apărării este unul de procedură. În practica sa constantă, Curtea Supremă de Justiție a menționat că, atunci când în calea de atac se examinează exclusiv chestiuni de drept și nu este inversată soluția instanței precedente cu privire la vinovăție, convocarea părților în ședință nu este absolut necesară (încheierea nr. [1avc-5/25](#)). Acest aspect a determinat instanța de recurs să nu convoace părțile în ședință, chiar dacă recursul avea *prima facie* șanse de succes.

49. Prima instanță a conchis că acțiunile condamnatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal. După cum a fost menționat mai sus, în lipsa solicitării de audiere a celor doi martori ai acuzării în instanța de apel, soluția de recalificare a acțiunilor lui Denis Ivas nu poate fi casată. Trimiterea cauzei la rejudecare ar putea crea riscul de agravare a situației acestuia.

50. Completul subscris argumentele și concluziile instanțelor de fond și de apel în ceea ce privește constatarea vinovăției lui Denis Ivas conform art. 324 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 136/2024). Conform art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea respectivă este calificată ca fiind una ușoară. Pentru această categorie de infracțiuni, termenul de tragere la răspundere penală era de doi ani de la data comiterii faptei. Întrucât infracțiunea a fost săvârșită la 02 iunie 2023, termenul de prescripție a răspunderii penale a fost împlinit la 02 iunie 2025.

51. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Supreme de Justiție, intervenirea prescripției după sesizarea instanței exclude încetarea procesului penal. În asemenea cazuri, instanța trebuie să pronunțe o sentință de condamnare fără stabilirea pedepsei, în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală (deciziile nr. [1ra-303/2024](#), § 39-40, nr. [1ra-65/2025](#), § 59, nr. [1ra-1181/2024](#), § 99). Având în vedere cele menționate, se impune emiterea unei soluții de condamnare, cu liberarea lui Denis Ivas de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea prescripției.

52. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4), 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului Cristina Gladcov;

Admite recursul avocatului Ion Ticu, declarat în numele condamnatului, casează integral decizia Curții de Apel Centru din 02 iulie 2025 și parțial sentința Judecătoriei Chișinău din 26 februarie 2025, în partea aplicării pedepsei penale, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care:

- a) Denis Ivas, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, se liberează de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală;
- b) Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Digitally signed by Gribincea Vladislav
Date: 2026.04.30 15:16:34 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru

